

ОКТОМВРИ е десетият месец на годината и е средата на сезона. Както се деседите, това е бил осмият месец от римския календар, а „осем“ на латински е „окто“. Октомври се опличава с невероятна красота и боядисането на листата. Австрийската дървесната стават жълти, пръвкови, червени, кафяви, умилести, започват да падат от клоните на дървесната и да постигнат земята с краси и цвърдоцвъщи капки. Затова налиште прайори наричали месеца Австрий.

Температурите падат и много често валит продължителни дъждове, появяват се първите снежинки. Когато решите да се разходите през октомври, никога не забравявайте да си възмете чадър или дъждобран, още ако искате да се приберете мокри от злачане до пешите.

Игра

Дълъг бал на едри краки,
чука, тропа, ролоди
по цветята, по листата,
по корини, по глави.

Татковците ту се тръщат:
- Пак е покро, дълбака-дълбак!
Майките търпят тихо:
- Как ще чисташ, нали как!

Но децата ту се разват,
шлапат в локвите със спах.
А даждът, се лее звучно
и играе си със тях.

За веселето дружно
каките си не пести.
Мокри носове, обувки,
по косичките блести.

Есенно

От дърбото наци лист,
жълто-ален и златист.
Леко с вятъра листи,
б кръг върти ли се, върти ...

Вече час, дори и дъба
ре се едва - едба ...
Но, защо се призети?
Май, че свет ту се заби ...

Пролетна радост

Сънчо пак огря зелата
и тревичките събуди.
Вятъръко разсма листата.
Пърхат нежни пеперуди.

Зелата си запипава,
рополи поточе бистро.
От зелата се подава
минзухарчето златисто.

Облаче над него тъва,
капчици сребристи рони,
сибей лестничка запипава
сред разцъфнатите клони:

– Чуйте, Пролетта пристига,
като кукувичка кука,
от цветчетата написа:
„Аз съм тук! Аз съм тук!“.

Каквете ли...

Разпивам всеки ден и час:

- Къде съм бил, отиде съм аз?
- Теб щуркас в клона те донесе!
- О, ти ли? Сибейче те смесе.

- Отдавна беше, на паузата
те купихме от баба стара...
Шегуват се, но аз не спирал -
ще питам и ще ги пербирам!

- Отиде дойдох, къде съм бил,
къде, каквете съм се крия?
Накрая никой ли обаждай:
Децата тайката си разяд!

Лобре де, лено, ко то се
каквете тайка как се става?
Май никой тайната не знае
чи не иска да пријзнае.

Но ипти да разпитвам, ипти!

Че спомни ли го каяз липи:
- Преди да те роди, чете,
ти беше в посто сърце.

МАРТ е третият месец на годината и е началото на пролетта. Слънцето свети по-ярко и дните стават по-дълги, а един от тях – 21-ви март, е специален с това, че е денят на пролетното равноденствие. Древните римляни са кръстили месеца на богата Марс. Нашите пра-пра-дядовци и баби са го наричали Сджигият месец, защото земята е суха и премръзнала, но е готова да покие тоящите се снегове и да се сбуди за нов живот. Навсякъде по света хората посрещат пролетта с радост и вълнение.

В нашата страна, ние празнуваме иейното избране със специален празник, използващ с традиции, чийто корени се крият в далечноото ни минало. Сигурно се досещате, че говорим за 1-ви март. На този ден си кајваме „Честита баба Марта!“

и всеки се очичва с мартенички, които най-блажките хора са му подарили с много любов и пожелания за здраве. А, кой от вас знае, какво празнуваме на 8-ми март? Да, това е Международният ден на жената – най-топлият и ласкателен празник, на който ние поздравяваме нашите любими матери, сестри и баби и им подаряваме букетчета от първите пролетни цветя – белите кокичета.

